

LEPIARZ (1) *sb m*

e prawdopodobnie jasne (tak w lepić); a pochylone.

sg [A lepiarz.] ◇ D lepiarzowi. ◇ [I lepiarz(e)m. ◇ pl D lepiarz(o)m.]

Sł stp brak, Sł stp nazw os, Cn notuje, Linde XVI – XVII(XVIII) w.

Rzemieślnik wyrabiający przedmioty z gliny; garncarz; parietarius Cn: Zali lepiarka rzecz lepiarzowi [qui se finxit]: Przecześ mię tak vczynił? Zali gárncarz gliny w mocy nie ma WujNT Rom 9/20; [Glebo lepiarz Cervus F31 54; Biádá temu ktory fię ípiera z ítworzycielem swoim íakoby naczynie gliniáne z lepiarzem [plasmatore]/ Izali gliná rzeczé zdunowi íwemu/ Coż czynií? robotá twa niczemna íeít. BibRadz Is 45/9; a na strawę [mógł wydać] tym cieśłom i inszem rzemieślnikom, lepiarzom, zdunom, drugą 200 grz. LustrWpol I 22].

Synonimy: garncarz, zdun.

KN